

Nr 1193

Av herrar **Alexanderson** och **Ernulf**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 103, om riktlinjer för en partiell omorganisation av den statliga länsförvaltningen.

(Lika lydande med motion nr 1406 i Andra kammaren)

I propositionen nr 103 uppdras riktlinjer för viss omorganisation av den statliga länsförvaltningen, varvid även förvaltningsrättskipningen på länsnivå upptas till övervägande. Det är tillfredsställande att förslaget innebär att förvaltningsrättskipningen på den regionala nivån avses skola utövas i mera domstolsmässiga former och att lekmän skall delta i denna rättskipning. Propositionen tar dock inte steget fullt ut till att organisera från förvaltningsmyndigheten helt fristående domstolar. Enligt vår mening är detta förutsättningen för att rättskipningen, som i många fall mycket starkt berör enskilda personers förhållanden — både personligen och ekonomiskt — skall kunna tillvinna sig allmänhetens fulla förtroende. Departementschefen har också anfört att sådana synpunkter talar för att förvaltningsrättskipningen utbrytes ur länsstyrelsen och förlägges till helt fristående organ. Förslag härom har också framförts vid de utredningar, som verkställts på olika delområden, och även vunnit instämmande från åtskilliga remissinstanser.

Det är enligt vår mening icke tillräckligt, att ordföranden i länsrätten eller länsrättskatterätten icke haft att göra med just det aktuella målet i annan ämbetsutövning. Han bör över huvud taget icke ha tillsyns- eller andra rent förvaltande uppgifter inom det ifrågavarande ämbetsområdet. Man måste sikta till en organisation, där ordförande och föredragande i det dömande organet helt ägnar sig åt uppgifter inom förvaltningsrättskipningen. Länsrätter och länsrättskatterätter bör därför i princip vara organiserade som från länsstyrelsen helt fristående organ.

Enligt propositionen synes avsikten vara, att den nya organisationen skall uppbyggas successivt så att länsrättens kompetensområde till att börja med skall omfatta ett mindre antal målgrupper och efter hand utvidgas. Om det av sådana skäl möter svårigheter att i mindre län bereda full sysselsättning för länsrätternas personal bör i varje fall den fortsatta utvecklingen bedrivas med en helt självständig organisation som riktmärke.

Vi vill vidare understryka vikten av att befattningarna som ordförande i länsrätt och länsrättskatterätt, som enligt propositionen skall ha ställning som domare och utses av Kungl. Maj:t, besättes med personer med erfor-

derlig utbildning och kompetens för de krävande uppgifterna. Kompetenskravet bör inte ställas lägre än som f. n. gäller för ordinarie domare vid de allmänna domstolarna. Den erforderliga utbildningen kan dock givetvis äga rum inom förvaltningsrättskipningens ram.

Under återopande av det anförda får vi hemställa,

att riksdagen vid behandlingen av propositionen nr 103 som sin mening uttalar vad här ovan anförts rörande självständiga förvaltningsdomstolar på länsplanet samt kompetenskraven för domarna i dessa domstolar.

Stockholm den 28 april 1970

Erik Alexanderson (fp)

Gudmund Ernulf (fp)
